

S A Ķ Ū D I S

Sajūdis kaip miškas ošia.
Sajūdis žmonių veiduose.
Sajūdis- tai atbudimas.
Pabaksnok-snaudžia kaimynas !

Sajūdis, tarytum vėjas,
Neša šiukšles, popierėlius.
Judina šakas, lapus,
Rauna pūvančius medžius.

Sajūdis , šiltas lietus,
Išaugins naujus daigus.
Piktžoles jis išravės-
Gal toliau jos nederės.

Sajūdis- tartum griaustinis,
Tartum žaibas elektrinis.
Jis gerai padės visiems-
Trumparegiams ir kurtiems.

Sajūdis- gaivus ozonas.
Tegul skverbias šviežias oras.
-Ei, žmogau ,nebūk bailys,
Atverk langus ir duris !

Sajūdis kaip miškas ošia,
Sajūdis širdyj , darbuose.
Teatgimsta Lietuva
Savo kūnu ir dvasia.

AK. 1988. 09. 12.

T R I S P A L V Ē

Kas čia daros, kas čia daros-
Liejasi jausmai upeliais !
Kyla kyla į padangę
Tėviškėlės spalvos brangios.

Šitaip saugota, tausota,
Šitaip mindžiota, niokota,
Ji išliko širdyse
Pas mane ir pas tave...

Kažkas kalba, kažkas gieda-
Džiaugsmo ašarėlė rieda.
Plazda plazda vėl Trispalvė –

Tautos simbolis, kaip saulė.

Skamba aidi iš krūtinės-
Lietuva mūsų Tėvynė !
Ko mes troškom-tą ir darom,
Vėl atgimstam, broliai mano..!

AK. 1988. 11. 01.

LAIMĖS ŽIBURYS

Į laimės žiburį mes puolėme visi.
Miniomis ėjome susikabinę.
Manėm , pasieksim tuoj ranka,
Net batai kojų mums nebus nutrynę...

Spindėjo ašaros akys,
Širdys krūtinėse stuksėjo.
Suprato žmonės ne visi,
Kad kopiam į Biliūno žiburėlį.

Kad tikslą tą pasiekt nelengva,
Kad kelias tas slidus.
Kad grįšt pusiau iš kelio
Ne vienas ragins mus.

Ir gąsdins šmėlkos kelyje ,
Irk auks , tartum vilkai.
Ir kas atgal žvalgysis-
Vergu liks amžinai.

Ir akmenim pavirs ne vienas:
Prie jų raudos visa tauta ...
Ir silpnavaliai ims burnoti:
-Tebūna laimė prakeikta !

Bet laimės žiburį pasiekti
Žmonėse noras neišblės:
Akyse deimanto liepsnelės
Nuo ryžto drąsiai vis spindės !

Te šmėklos baido, persekioja,
Tekaukia jos tartum vilkai-
Biliūno laimės žiburėlį
Mes sieksim nors ir amžinai. .!

AK. 1992. 03. 17.
Anicetas Kutrevičius. Panevėžys-Mindaugo- 42.